

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Arbejde, og gøre det paa en forsvarlig og ogsaa økonomisk forsvarlig Maade, ogsaa over for Skatteborgerne, men det er tillige mit Ansvar, at De danske Statsbaner betjener de fjernere Dele af Befolkningen paa den bedst mulige Maade og til de rimeligst mulige Priser.

Jeg er ikke Tilhænger af den Linie, man bedømmelsesmæssigt har været inde paa for nogle Aar siden, hvor man gik Banerne igennem ude fra Yderkanterne af Landet, tog de forskellige Side- og Stikbaner og skilte dem ud for sig og sagde: her er en ganske elendig Forretning, her er kun saa og saa meget i Godsindtægt og saa og saa meget i Personindtægt; de Baner kan ikke forrente sig, vi amputerer dem. Jeg er langt mere Tilhænger af, at der trafikmæssigt bliver et Sæmmenspil mellem de forskellige Dele af den danske Stats Baner, saaledes at man ikke lægger en større økonomisk Forpligtelse paa de Omraader, hvor Befolkningen er sparsom, og hvor man kan sige sig selv, at Banerne ikke regnskabsmæssigt kan præstere et tilfredsstillende Resultat. Man har ikke Ret til at bruge den Vending — det var vistnok det ærede Medlem Hr. Carsten Raft, som brugte den —, om man ikke her inde paa S-Banen var Malkeko for det øvrige Land. Saa isoleret kan man ikke betragte et enkelt Trafikomraade.

Jeg vil gerne medvirke til at søge beregnet, hvorledes S-Togenes Økonomi er, jeg gaar ud fra, at den er god, men jeg vil ikke forpligte mig til den Slutning deraf, at saa skal man paa disse Linier køre endnu billigere. Derimod gaar jeg gerne med til en Ordning, i hvert Fald saa langt S-Togene gaar og maaske ogsaa et Stykke længere ud, som har en rimelig Begrundelse, ogsaa set i Forhold til den Konkurrence, der er inden for Bybaneomraadet. Alt dette kan overvejes i det kommende Udvalg, og jeg skal gøre, hvad der er muligt, for at imødekomme de Ønsker, der er fremsat fra Ordførerne om Oplysninger.

Jeg skal hertil kun føje enkelte Bemærkninger. Til det ærede Medlem Hr. Carsten Raft, som spurgte, om der ikke ogsaa var en fiskal Interesse i disse Takstforhøjelser, skal jeg sige, at saaledes som disse Takstforhøjelser er beregnet, er der ikke nogen fiskal Interesse i dem i den Forstand, at der, naar Driften er betalt, bliver saa og saa mange Millioner Kroner til Finansministeren. Ud fra de Beregninger, man med Rette har lagt til Grund, er det givet, at vi vanskeligt vil naa det driftsmæssige Resul-

tat, som vi havde forud for Krigen, da Driften minus nogle faa Millioner Kroner viste Balance. Men der er selvfølgelig en fiskal Interesse i den Forstand, at hvis man ikke forhøjer Taksterne, maa man tage Pengene af Statskassen til Dækning af nogle af disse Udgifter.

Hvad de Ønsker angaar, der er fremført bl. a. vedrørende Kort til skolesøgende Børn, der rejser en bestemt Strækning hele Aaret rundt, vil jeg gerne være med til at finde en rimelig Ordning. Det samme gælder de Interesser, der knytter sig til de Handelsrejsende, som jeg erkender er gode Kunder for De danske Statsbaner.

Hertil skal jeg føje, at det forhaabentlig vil være muligt i den kommende Tid at skaffe det nødvendige Antal Køreplaner. Grundene til, at det har været knapt med dem, skal jeg ikke opholde mig ved — der kan være forskellige.

Jeg takker altsaa de ærede Ordførere for deres Forstaaelse, deres Imødekommenhed og Anbefaling af Lovforslaget, og jeg er overbevist om, at naar vi faar arbejdet med det i det kommende Udvalg, kan vi naa et tilfredsstillende Resultat, som alle Parter kan være med i.

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har Ordet for en kort Bemærkning.

Carsten Raft: Jeg vil blot sige til den højtærede Minister, at jeg har ikke rettet nogen Kritik mod Betjeningen. Sandheden er jo ogsaa den, at der ingen Indskrænkning er sket i S-Togtrafikken. Det er Omegnen, der har udviklet sig saa kraftigt, at selv det Materiel, der er for Haanden, udvidet efter den Rytme, man har regnet med, ikke er tilstrækkeligt.

Jeg har tydeligt nok faaet bekræftet gennem Ministerens Bemærkninger min Formodning om, at S-Banens Regnskab ligger særlig gunstigt. Men nogen Sammenhæng maa der være mellem Indtægt og Udgifter; et alt for stort Misforhold kan der ikke være, for saa vil det føles som en Særbehandling af en Del af Befolkningen. Men den sidste Sætning i Ministerens Udtalelse i den Retning giver, saa vidt jeg kan se, et Løfte, som jeg haaber kan blive indfriet under Udvalgsbehandlingen.

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Det ærede Medlem Hr. Bollerup Madsen har Ordet for en kort Bemærkning.